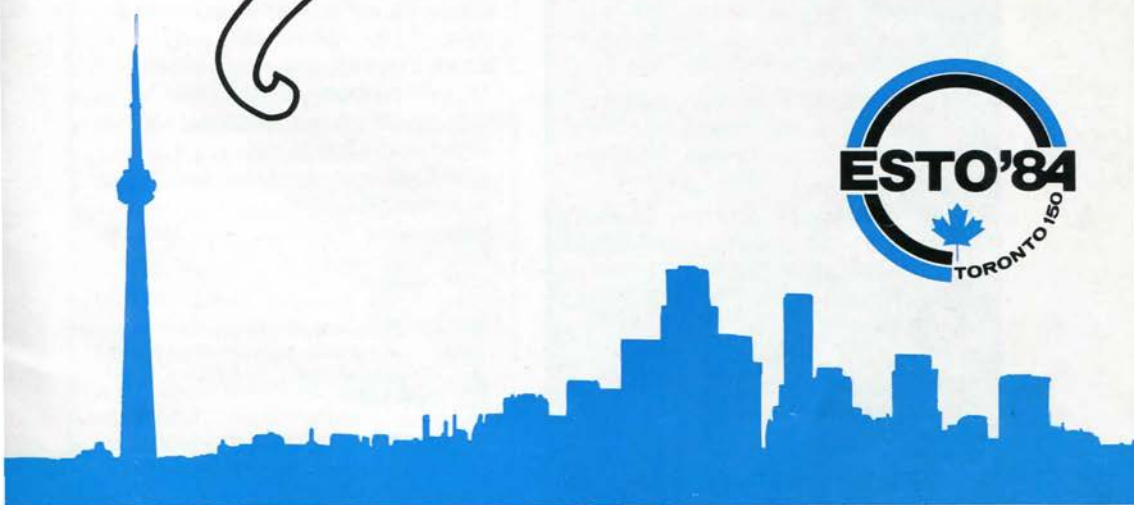

VALGUS

VALGUS

VALGUS

VALGUS

EVANGELNE KUUKIRI

TOIMETUS:

Toimetaja: dr. Allan Laur

Kaastoimetaja: G. Pitka

Toimetuse liikmed: E. Kiil, H. Ennis,
H. Rüdrik

Laekur, talitaja: V. Taev

Kunstiline kavandaja: Rael Laur

Ajakirja kavastis: M. Lodu.

VALGUS" (The Light)

Estonian Evangelical Magazine
Published monthly.

Mailing address: 177 Blantyre Ave.,
Scarborough, Ont. M1N 2R6, Canada.

Second class mail registration 2056.
Return postage guaranteed.

VALGUSE

1984 a. tellimishinnad
ja vastuvõtjad:

KANADAS—\$7.00, üksiknr. 70 centi.

V. Taev, 34 36th St., Toronto, Ont.
M8W 3K9; V. Vakepea, 23 Tom St.,
Hamilton, Ont. L8R 1X2; V. Vink, 4250
Rumble St., S. Burnaby, B.C. V5J 1Z8.

AMEERIKAS—\$7.00, üksiknr. 70 centi.

Rev. E. Kiil, 24 E. Dover St., Valley
Stream, N.Y. 11580; E. Vokk, 562 Date
St., Pomona, Calif. 91768.

AUSTRAALIAS—\$7.00, üksiknr. 70 centi.

A. Tonurist, 162 Caddens Rd., Orchard
Hills, N.S.W. 2748; B. Braks, 55 Mount
View Pde., Croydon, Vic. 3136; Helmi
Kuurma, 14 Russ Ave. Seaton.
South Australia 5023.

ROOTSIS—Kr. 45.00, üksiknr. Kr. 4.50.

Maive Aksberg, Prästgårdsallen 33,
19441, Upplands Väsby, Postgiro
571293-0; E. Boström, Backgårdsgatan
26, 50250, Borås; Erna Huus, Byttma-
karegatan 10, 415 07, Göteborg.

Igale uuele aadressile lisada 1.00 dollar.

MIS ON KRISTLUS?

*Kodus on see lahkus, ärielus
ausus, ühiskonnas viisakus, töö
juures õiglus. Õnnetu vastu on
see kaastunne, nõrgale abi,
kurjale vastupanu, tugevale
usaldus, õnnelikule õnnesoov,
patukahetsejale andestus,
Jumalale aukartus ja armastus.*

KUULAKE JÄRGMISI RAADIOSAATEID:

„HEA SÕNUMI“ ja „SILLA SAADE“
raadiosaateid Euroopas. Iga reede, lau-
päeva ja pühapäeva õhtul kell 21.30-
22.00 kesk-Euroopa aeg (kodumaal
23.00-24.00), lähilainel 31.02 m. Posti-
aadress: Silla Saade, Bråvällagatan
11, S-113 36 Stockholm, Sweden.

„ELU SÕNA“ raadiosaateid:

STOCKHOLMIS igal laupäeval kell
19.30-20.00 ja esmaspäeval kell 13.45-
14.15 sagedusel 91.2 mHz., ja igal es-
maspäeval kell 13.00-13.30 sagedusel 88
mHz.

ESKILSTUNAS igal neljapäeval kell
19.30-20.00 sagedusel 92.7 mHz.

GÖTEBORGIS igal laupäeval kell 19
sagedusel 94.9 mHz.

BORÅSIS igal laupäeval kell 19.45
sagedusel 90.3 mHz.

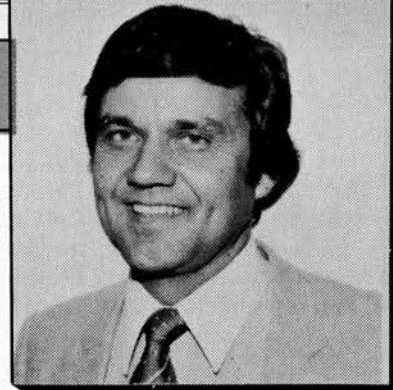
Postiaadress: Elu Sõna, Eesti Nelipühi
Kirik, Bråvällagatan 11, S-113 36 Stock-
holm, Sweden.

KODUKIRIKU raadio saated on kuul-
davad Vancouveri ja selle ümbruskonnas
igal pühapäeval kell 4.30-5.00 p.l. lainel
550 KARI raadio.

„EVANGELIUMI HÄÄLE“ raadiosaat-
ed lõunapoolses New Jerseys, Phila-
delphia ümbruses ja Delawares, Brid-
geton WSNJ, AM 1240 ja FM 107.7 mc.,
igal pühapäeva õhtul 7.05-7.30. Posti
aadress: „Evangeliumi Hääl“, P.O. Box
502, Valley Stream, N.Y. 11582.

dr. Allan Laur

Rõõmu, rahu ja hingamist

Pyrrhos, Epeirose kuningas (298-272 e. Kr.) kavatses vallutada Lääne-Vahemere maid ja tegi seda iga hinna eest. Roomlaste vastu olid kaotused nii suured, et ta ütles: „Veel üks säärane võit ja meie oleme kadunud!“ Kord küsitles teda Cineas. Pyrrhos oli parajasti valmistamas sõjaks roomlaste vastu. Mida teed, kui oled roomlased ära võitnud? Sitsiilia on siis käepärast ja kerge ära võita! Ja kui oled ära võitnud Sitsiilia? Siis läheme üle Aafrikasse ja vallutame Kartago! Ja kui Kartago on ära võidetud? Siis, ütles Pyrrhos, läheme Kreekasse ja Makedooniasse ja võtame tagasi, mida oleme kaotanud! Aga kui kõik on vallutatud ja alistatud, mida loodad siis kõikidest oma võitudest? küsis Cineas. Siis, vastas Pyrrhos, istume maha ja rõõmutseme!

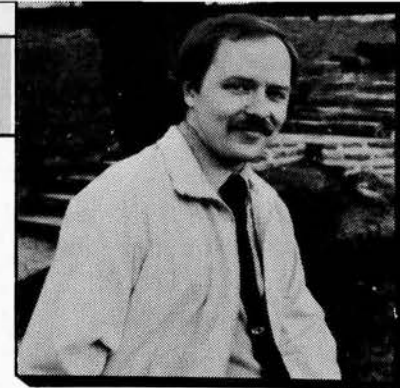
Sada aastat tagasi oli keskmisel ameeriklasel seitsekümmend soovi, mida rahuldada. Tema pojapojal, tänapäevasel ameeriklasel olevat viissada soovi. Igiajast tänapäevani on inimese arvamine, et rõõm ja rahuldus seisab materiaalses hülgedes, rikkuses ja kuulsuses. Kui keegi meid täna küsitleks, vastaksime kindlasti kõik, et raha ja positsioon ei suuda inimest rahuldada ega tõsiselt rõõmu anda, kuid meie sõnad ja elu viivad meid vastollu! Hingeteadlased väidavad, et kõik, mida teeme, on põhjustatud inimese igatsusest leida rahuldust, rõõmu ja kindlust. Ja kui

hakkaksime tänapäeva inimese elu analüüsima, leiaksime, et tema pühendub materiaalsetele hüvedele. Pyrrhose suhtumine on ka tänapäeva inimese suhtumine. Ikka rohkem ja rohkem! Kuid Pyrrhos ei jõudnud kunagi „maha istumisele ja rõõmutamisele“. Ta langes linnatänaval lahingus. Kuid Aleksander Suurel õnnestus see, mis Pyrrhosel jäi pooleli, ta alistas tolleaegse maailma. Pärast viimast võidukat lahingut istus ta oma telgis ja nuttis, üteldes: „Nüüd pole enam kedagi ära võita, ei ühtegi võitu saavutada!“

Ajalugu näitab ka teisi otsinguid rahulduse ja õnne saavutamiseks. Diogenes, vana kreeka filosoof, hülgas kõik tsivilisatsiooni hüved ja nõudis inimeste tagasi pöördumist loodusliku eluviisi juurde. Ise elas ta tünis ja kuulutas rõõmust, mis peitub loobumises. Iga asi, millest suudad loobuda, ära anda, toob sulle rõõmu ja rahuldust. Räägitakse, et Aleksander Suur ühel päeval tuli teda külastama ja seistes tunni ava ees, küsis, mida ta võiks mõttetarga heaks teha. Diogenes vastas: „Palun, astuge pisut kõrvale, et päike võiks minu peale paista!“

Inimene on läbi aegade otsinud rõõmu. Oma hingeigatsuses on ta proovinud üksikuid mida, — kui aga leiaks rahuldust. Kurvameelsele kuningale anti tolleaegne arstiresept

Järgneb lk. 87

Tunnistus

Olles teinud otsuse oma elus rohkem kui aasta tagasi elada Jeesusale Kristusele, võin nüüd tagasi vaadata oma möödunud elule uue arusaamisega, mis põhineb kindlal kaljul, mille võib saavutada ainult päästva teadmise läbi Jeesusel. Ma usun, et Jumala Püha Vaim räägib inimeste vastu, seistes ukse taga ja koputades. Paljud aga keelduvad kuulamast tõrkuvas meelsuses või lükkavad selle edasi, öeldes „homme“ ja valivad piiri peal seista ja viivitavad, nagu minagi seda tegin.

Kasvasin üles kodus, kus tunnustati Jumalat ja nii oli mul alati tunnetus Jumala olemasolust. Mina, nagu mitmed teisedki, olin seotud paljude tegevuste ja toimingutega, mida ühiskond pakkus. Minul töepoolest puudus aeg Jumala jaoks. Elava Jumala olemasolul polnud minul mingit tähtsust. Minu arusaamine õnnelikust elust oli see, et hüpata mootorrattale, minna nädala lõpuks suvilasse ja vaadata, kui palju õlut võisin juua ja ellu jääda, et siis esmapäeva hommikul oma töökaaslastele selle üle uhkustada. Minu elustiil ja suhtumine ellu oli just selline, mida maailm nimetab „normaalseks“. Elasin nii kuni aastani 1982. Siis näis, et minu jalgealune hakkas kõikumama. Kui suur peab küll olema Jumala armastus meie vastu, kui isegi siis, kui oleme pööranud Temale selja, Ta siiski lubab ja isegi loob olukordi meie elus, mis peatavad meid meie teel ja oma Vaimu läbi juhivad meie tähelepanu

meie vaimulikule olukorrale, umbes nii nagu minu maapealne isa hoiatab mind, öeldes: „Pane tähele, vaata, mida sa teed?“ Kaotasin hea töökoha, kus töötasin üle viie aasta. Samal ajal polnud peaaegu üldse vabu töökohti sellel erialal. Sain ka eemaldatud sõprade grupist ühe tõttu, keda pidasin oma parimaks sõbraks, kui ta väga tõsise-loomulise teo minu vastu korda saatis. Need ja mitmed teised sündmused, mille kohta mul polnud mingit seletust, jätsid mind aasta lõpul ilma töökohata, valusalt puudutatuna sõpruse katkemisest, olles aeglaselt vajumas üldiselt masendatud meeleollu. Et mul oli nüüd nii palju vaba aega, hakkasin vaatama vaimulikke teleri saateid (700 Club) ja usun, et see istutas seemne minu südamesse, mille tulemusena tekkis mul uudishimu vaimulikkude asjade vastu. Ühel õhtul sain kutse minna kirikusse, kus näidati pilte Eestist, mille vastu minus huvi tekkis. Mõtlesin, miks mitte. Piltide näitamise ajaks läksin esimesele pingile, et näha lähemalt ja selgemalt. Esituse lõpul anti kutse igatsejatele ette tulla. Nii ma siis olin juba ees, kummardasin pea ning tundsin südames, et täna on minu õhtu, mil pean tegema otsuse oma elus. Mulle meenus osa salmist 2. Kor. 6:2 — „Vaata, nüüd on õige armas aeg; vaata, nüüd on päästmise päev.“ Mul oli võimas valdav tunne, et kogu see

Järgneb lk. 92

Piiblist leiame selle väljenduse usuelu kohta laevahuku nime all apostel Pauluse kirjas oma nooremale usuvennale ja kaasvõitlejale Timoteosele. Rannarahvana vaatleme ja võrdleme sageli oma maapealset elu laevukesega ja nii peaksid mõtted seoses merega ka meile südame lähedased olema. Üks suuremaid ja tuntumaid pilte laevaavariist oli sajandi algul jäämäega kokkupõrke läbi hukkunud reisijate aurik Titanic. See avarii on näide inimsoo enesekindlusest, mis siiski ei maksa suurte loodusjõudude ees. See laev, mis pidi olema hukkumatu, tõi enesega kaasa 1500 inimese ootamatult varase surma külmades voogudes.

Viiekümnendatel aastatel jälgis kogu Briti saarte rahvas päev päeva järel kapten Carlssoni üksildast võitlust merelainetega, kes oli oma pooleks murdunud laeva silla osal. See võitlus kestis pikemat aega.

Kõneldes laevahukust, toob apostel Paulus meie ette pilte oma enese elust. Teises kirjas korintlastele loeme, kuidas ta kolm korda oma elus elas läbi laevahuku. Üks kord oli see Malta saarel, mis on väga draamatiliselt kirjeldatud Apostl. teg. raamatu 27-ndas peatükis, kus ta, olles vang, koos oma kaasreisijate ja teiste meremeestega teel Rooma pääseb kui ime läbi surmast voogudes. Kui ta oma kirjas Timoteosele võrdleb inimelu hukkuva laevaga, siis pidi see pilt tema silmade ees väga selge olema. Veetsin mõned oma noorusaastaist merel, kus tuli üle elada mõndagi sügistormi nii Põhjameral, kui ka Biskaja lahel. Rütmiiselt töötav laevamasin ja õieti valitud kurss andsid neil juhtudel kindlustunde. Kord Põhjameral

kujunes vajalikuks tekkladung valla päästa, et vältida avarii. Inglismaale määratud propse ujus siis hulgaliselt meres. Viskasime need üle parda selleks, et mehi päästa. Kui kindel ja rahulik tundus selle järel võõras sadam.

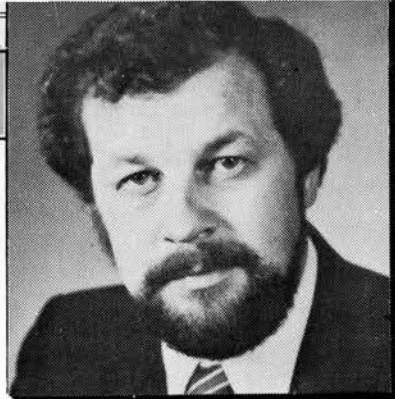
Vaadeldes tagasi sajandeid, näeme, kui muutlik ja tormine on olnud meie rahva saatus. Tuuled mitmest il-makaarest on meie üle puhunud. Katkude ja mõõga järel on maa olnud kui pakase ängistuses. Meie laulikud on laulnud pimedast orjaööst. Meie lühikest iseseisvusaega võiksime võrrelda helge suvepäevaga. Juba iidsest ajast on Taeva Jumal ise end eesti rahvale lootiks pakkunud. Kirjade järgi tulid esimesed kristlased meie hõimude keskele mitte mõõgaga, vaid rahuga. Imelikul kombel tahtis Jumal ise meie esiisad veenda, et Tema on ka meie Jumal ja Lunastaja. Juba varakult pärast usupuhastust jõudsid ka eestlaste maale pietistlikud ärastuuled ja me loeme, et kuue-teistkümnenda sajandi lõpuosas koguneti juba talutaredesse, et lugeda Jumala Sõna ja paluda. Orjapõlvele vaatamata jätkus ärkamine, mis kasvab ja kaheksateistkümnendal sajandil oli see puudutanud suurt osa meie rahvast. Sellele järgnes ka rahvuslik ärkamine.

Välis-eestlaskonnal hakkavad ununema tormid ja tuuled, millega võitlesime nelikümmend aastat tagasi. Mõnigi paat ja laev koos omastega hukkus Läänemere lainetes. Gotlandi saarel leiame rootsikeelse mälestusplaadi neile, keda sängitati pärast maale uhtumist võõrasse mulda.

Oleme loonud endile nüüd juba kodud võõrsil. Nii mõnigi on tõusnud väga heale järjele ja puhke-aeg on

Järgneb lk. 93

VABA- RIIK

Esto 84 päevad on suure tähtsusega meile kõigile eestlastele. Me mõtleme siis oma pärandile ja oleme uhked sellele — ja õigusega. Kuigi ma olen sündinud Rootsis nagu mitmed teised minuealised, vanematest, kes lahkusid oma kodumaalt rasketel aegadel, siiski meie juured on tugevalt kodumaa pinnas ja meile on tähtis eestlaste vabadus. Oli muidugi aegu, kui ma ei hinnanud seda, eriti, kui olin kodus, kus meil polnud luba kõnelda inglise keelt, vaid ainult eesti keelt. Minu isa ütles meile karmilt: „Te võite rääkida koolis kogu päeva inglise keelt, kodus me aga räägime eesti keelt.“ Palju kergem oli end väljendada inglise keeles ja oh häda, neil kordadel, kui ta kuulis meid inglise keelt rääkivat, tähendas see puukuuri saatmist, kust tuli karistusena sületäis puid tuua. See oli alles raske — kuulen seda veel praegugi: „Poiss, puukuuri puid tooma, ...eesti keeles!“. Nüüd, kui olen täiskasvanu, hindan ma seda alles õieti.

Kui kena oli aastate jooksul Eestit külastada, mil mul oli võimalus kõnelda kõigi oma sõprade ja sugulastega. Toepoolest see tasus ära.

Mida ma õieti nüüd tahan teha, on see, et pöörata sinu tähelepanu ühele teisele kuningriigile, mis on sama reaalne kui Eesti, kuid see on siiski erinev kuningriik. Sellel on oma keel, kuningas ja autoriteet. See on Jumala kuningriik. Oo, kui uhke ma olen sellele ja millist rõõmu see mulle val-

mistab. Ükski usuline rühmitus ega religioon pole selle valitseja, vaid Jeesus Kristus on selle pea.

Inimesed olid suurtes raskustes, kui Jeesus tuli, et täita prohvetlikku kuulutust Matt. 4:16 kohaselt. Inimesed, kes istusid pimeduses, nägid suurt valgust ja need, kes istusid sumavarju maal, nende koitis valgus. Võibolla sinulgi on täna vajadusi. Muidugi sina oled osa maisest kuningriigist, sul on uhke eestlaste pärand, kuid sügaval sinu sees sa vajad enam, sa vajad elu, mis rahuldab ja täidab maised ja vaimulikud vajadused. Sinul on vaja Jumala kuningriiki astuda. Sa võibolla ütled: „Oo ja, ma loodan, et ühel päeval saan taeva.“ Ja, tõsi, aga Jumala kuningriik on midagi muud kui taevas — see on praegu siin. Seda on sul just nüüd vaja. See on, mida Jeesus ütles järgnevas salmis, salm 17: Sellest ajast alates Jeesus hakkas kõnelema ja ütles: „Parandage meelt, sest Jumala kuningriik on ligi.“ Ja 23-ndas salmis: „Ja Jeesus käis läbi kogu Galilea, õpetades nende kogudusekodades ja kuulutades kuningriigi evangeeliumi ja parandades igasugust tõbe ja vigadust rahva seas.“

See on see kuningriik, kuhu mina kuulun ja millest ma räägin. See pole mitte mingi religioosne teoloogia, mille kohta arvamusi avaldatakse. See on tõelisus, tervenemine, vägi ja elu. Piibel ütleb: „Jumala kuningriik ei seisa sõnades, vaid väes.“ See on vägi

päästmiseks, vägi tervenemiseks ja vägi Kristuse elust meie sees. Johannes 10:10: „Varas ei tule muu pärast, kui varastama ja tapma ja hukkama; mina olen tulnud, et neil peab elu ja kõike rohkesti olema.“ Olen näinud mitmeid tervenemisi meie kirikus Frederictonis. Alles hiljuti tuli üks naine, kes oli pimedaks jäämas, sooviga, et paluksime tema eest. Arst ei andnud talle mingit lootust paranemiseks. Möödunud nädalal tuli ta silma eriarsti juurest rõõmus tudes. Arst tunnistas, et ta silmad on perfektses olukorras. Kui arstilt küsiti, kuidas see võis juhtuda, vastas ta lihtsalt: „seletamata“. Jumala kuningriik on täidetud sellega, mis on seletamatu, kuid siiski reaalne.

See sünnib imena. Ükski teaduslik kraad ei juhi meid sellesse, ükski maine jõud ei raja seda. „Taevariik on ligi tulnud“ Matt 10:7. „Jumala riik on seespidi teie sees“ Luuka 17:21. See on nii ligidal, et sa võid seda vastu võtta: usu, tunnista end süüdi, võta vastu — see on nii kerge, kuid nii auline. Rooma 10:8-11 „Vaid mis ta ütleb: Sõna on su ligi sinu suus ja sinu südames. See on ususõna, mida me kuulutame. Sest kui sa oma suuga saad üles tunnistanud, et Jeesus on Issand ja saad uskunud oma südames, et Jumal ta on surnuist üles äratanud, siis pead sa õndsaks saama. Sest südamega ustakse õiguseks ja suuga tunnistatakse üles õnnistuseks.“

Nii nagu mu kaasmaalased, olen minagi uhke sellele, et olen sündinud Jumala kuningriiki. Ma kutsun sind ka üles minuga ühinema. Loe lugu mehest, kes küsitles selle üle Johannese kolmandas peatükis. See on huvitav lugu. Siis tuleta meelde, mida ütlesin varem ülestunnistamisest ja uskumisest. Ma tean, et kirikuil on oma ebaõnnestumisi ja usul oma pettumusi, aga Jumala kuningriigist sa kunagi ei pettu. On suur au ja vabadus, rõõm ja elu kuuluda tõelisesse vabariiki — Jumala kuningriiki.

Rõõmu, rahu ... *Algus lk. 83*

— kanda õnneliku mehe särki päevad ja ööd. Nii läkitas kuningas oma saadikud mööda maad otsima õnnelikku meest. Tüki aja pärast tulevad sulased tagasi ilma särigita. Kuningas küsib pettunult: „Kas siis tõesti ei leidunud ühtegi õnnelikku meest maa peal?“ Sulased vastasid: „Leidsime küll, aga mehel polnud särki!“ Tulemus on ikka sama. Probleem võib olla erinev, särki puudus, liiga palju asju või liiga vähe asju, aga ikka sama tulemus — rõõmu puudus.

— — —
Oma kodus Betaanias ootas kaks öde põnevusega, mida Jeesus ühe öe etteheite peale vastab. Jeesus ütles: „Marta, Marta, sa muretsed ja teed enesele tüli paljude asjadega, kuid tarvis on vähe, õigupoolest üht!“ Mitte palju asju, ka mitte vähe, vaid ainult ühte on vaja.

Jumalasõna teeb suure vahe inimese ja füüsilise maailma vahel. Inimene on igavene — Jumal on igaviku asetanud inimese südamesse (Koguja 3:11), kuid füüsiline maailm on kaduv. Selletõttu ei kuulu inimene ühte asjadega, mis on tema ümber. Kui näiteks maja põleb maha, võib kaotsiläinud väärtust hinnata rahas. Kindlustusseltsidel on selleks vastavad ametnikud. Kuid kui inimene põleb maja sisse, siis ei ole korraga enam numbreid, millega arvestada. Inimene asub teisel tasemel kui asjad tema ümber, sest inimene on igavene. Rõõmu saavutamisel on meie suur eksimus, et katsume igavest loomust rahuldada sellega, mis on kaduv.

Inimene on loodud osaduseks Jumalaga ja selles relatsioonis on inimese vajadused täiesti täidetud. Kuid meie probleem esineb prohveti sõnades: „Teie süüteod on teinud vahe teie ja teie Jumala vahele, teie patud varjavad tema palge teie eest.“ Oleme kaotanud ühenduse ja osaduse rõõmu allikaga ja nii on inimesest

Järgneb lk. 90

Tänapäeval oleme inimtarkusega nagu üle ujutatud. Usul Jumalasse ei näi enam ruumi olevatki. Nii mõnigi aus tõe otsija küsib siiralt: „Kas teadus ja usk ei ole mitte põhilises vastolus? Kas üks intelligentne, loogiliselt mõtlev inimene saab uskuda Jumalasse?”

Usk seab meid tõesti intellektuaalsete raskuste ette — eriti siis, kui püüame vaimulikke küsimusi loogika ja loodusteaduse raames seletada. Need raskused on aga tingitud ratsionaalse mõtlemise piiratud ulatusest ja mitte vaimuliku reaalsuse puudulikkusest. Kui aga keegi peaks intellektuaalsete raskuste põhjal loobuma usust Jumalasse, siis peab ta uskuma millegisse muusse. Näiteks inimtarkusse-haridusse-teadusettehnikasse kui ülimesse jõusse, mis inimkonna probleemid lahendab, või siis jälle mõnda poliitilisse süsteemi, mis maailma raskustele peab kord lõpu tegema. Selline optimism ei ole rajatud teaduslikele faktidele, vaid usule — võiksime öelda naiivsele usule, kuna maailma tegelik olukord osutab hoopis vastassuunas!

Samuti ei tohi unustada, et väide: „Jumalat ei ole”, on ise üks usutunnistus, mitte teadusega tõendatav fakt. Just nagu teadus ei saa Jumala olemasolu tõendada, ei saa see ka seda eitada. Vaimulik reaalsus on üks omaette elu dimensioon, mida loodusteaduse meetodid ei ulata puudutama. „Aga maine inimene ei võta vastu seda, mis on Jumala Vaimust; sest see on temale jõledus, ja ta ei või mitte aru saada sellest, sest seda tuleb ära mõista vaimulikult” (1. Kor. 2:14). Nii siis võib üks materialist ainult uskuda, et Jumalat ja üldse vaimulikke väärtusi ei ole. Tõendada ta seda ei saa.

Selline ateistlik „usk” on aga seotud suuremate loogiliste raskustega kui religioosne usk. Kui keegi inglane, dr. Soper, leidis, et „ainult üks asi on intellektuaalselt raskem kui

Jumalasse uskumine, nimelt Jumalasse mitte uskumine.” Toon siin kolm näidet.

1) Loodus. Materialistlik usk väidab, et terve universum on üks pime juhus. Kõik on kogemata iseenesest tekkinud. Mitteorgaanilisest materias on juhuslikult lähtunud orgaaniline elu — taimed, loomad ja isegi inimene, kelle loov mõtlemisvõime ületab igasugused materia piirid. Puht-loogiliselt on seda raskem uskuda kui piibli majesteetlikku: „Alguses lõi Jumal taeva ja maa...” Albert Einstein (üks käesoleva sajandi suuremaid teadlasi) ütles kord, et mida rohkem ta uuris universumit ja vaatles tähtede teid, seda enam ta veendus ühe intelligentse looja olemasolus.

2) Headus. Kurjus ja süütu kannatus maailmas valmistavad tõsiselt raskust sellele, kes usub vägevasse ja armastavasse Jumalasse. Kui aga kannatuse probleemi pärast peaksime loobuma usust Jumalasse, siis seisaksime headuse probleemi ees. Teame, et inimene on loomulikult egotsentriline, kade, auahne jne. Ometigi leidub neid, kes on valmis pigemini oma vabaduse ja isegi elu loovutama, kui tõe salgama — neid, kes iseenast teiste heaks ohverdavad ja isegi oma vaenlast siiralt armastavad. Mõelgem Jeesusele, kes ristil surres

Ateistliku usu raskustest

Edgar Loompoo

palus oma ristilööjate pärast: „Isa, anna neile andeks...” Kui eksisteeriks ainult materiaalne maailm, kuidas seletaksime siis ennastsalgavat headust? Vangivalvur Kuubas oli ühe uskliku vangi vastu eriti karm — tegi ta elu võimatult kibedaks. Imestusega märkas ta aga, et tolle usklik noormehe silmad ei välgunud vihast tema vastu, ta oli kõikidest teistest nii erinev. Viimaks ei saanud ta teisiti, kui pidi vangilt selgitust küsima. „See on väga lihtne”, vastas nooruk, „ma ei vihka, vaid armastan teid.” „Aga see pole loomulik”, vastas valvur. „Teil on õigus”, vastas nooruk, „see ei ole loomulik, vaid üliloomulik.” Ning siis tunnistas ta, kuidas Kristus oli tema elu muutnud.

Materialistlikul eluvaatel puudub vastus headuse probleemile.

3) Jeesuse isik. Jeesuse ajaloolist isikut ei saa ignoreerida, ega muinasjutu või legendi pitseriga kinni katta. Selleks on ta jätnud liiga sügavad jäljed inimkonna ajalukku. Teda ei saa ka kutsuda ainult üheks haruldaselt heaks inimeseks. See, mida ta iseenda kohta ütles, ei klapi „Hea inimese” teooriaga. Jeesus ütles, et temal oli meelevald patte andestada; ta oli tulnud kogu maailma lunastama; ja tuleb kord tagasi vae ja meelevallaga, ja veel palju muud sellesarnast.

Kui see kõik tõele vastab, siis oli Jeesus rohkem kui hea inimene — siis oli ta Jumala Poeg. Kui tema tunnistas iseendast tõele ei vasta, siis jääb meil kaks võimalust. a) Jeesus oli mingisugune suurusehullustaja, oli hullumeelne (nagu mõned tema omaksed kord arvasid). Kui see tõsi on, siis peame piinlikkusega tunnustama, et tema hullumeelsus oli parem kui meie mõistlikkus — niipalju positiivset ja head pole keegi muu inimkonnale teinud kui Jeesus Naatsaretist. b) Jeesus oli lihtsalt üks petis — valelik hoopleja. Aga seegi lähendus seab meid loogilise raskuse ette, kuna keegi muu ei ole inspireerinud nii paljusid tõe otsimisele ja leidmisele kui Jeesus. Tema mõjul on loendamatud inimesed isegi oma valed ja kuriteod avalikult üles tunnistanud ja uut elu elama hakanud. Kuidas saab üks valelik ja petis inimesi tõetele juhtida?

Lisagem sellele kõigele veel Jeesuse surnuist ülestõusmine, mida on väga raske eitada (vähemalt loogiliste argumentide varal). Samuti ei tohi unustada, et meie ajastulgi on palju neid, kelle elud on muutunud usu läbi Jeesusesse ning on valmis vajaduse korral oma usu pärast kannatama ja isegi surema.

Dr. Elton Trueblood räägib ühest materialistliku eluvaatega professorist, kes väitis, et ratsionaalselt-intellektuaalselt on ristiusu vastased raskemas olukorras kui usklikud. Temal oli kindlasti õigus.

Ülaltoodud väited pole mõeldud Jumala olemasolu tõendamiseks. Argumentidega ei saa kedagi vaimulikkudes tõdedes veenda. Ainult usus on võimalik Jumalat kogeda. Olen ainult püüdnud usklikke ja siiraid otsijaid veenda, et aus loogiline mõtlemine ja teaduslik uurimine ei ole ristiusu vastased, vaid toetajad. Kõik tõe on Jumalast, lähtugu see siis teaduslikust avastusest või vaimulikust ilmutusest.

saanud otsija. Sageli on tema silme ees midagi säranud ja läikinud, kuid enne, kui ta oma käe on suutnud selle järele sirutada, on viirastus haitunud. Pyrrhosel on meie ajal palju järgijaid, kes katsuvad aina rohkem saavutada ja koguda. Kuid luba mind küsida, miks on enesetapjate arv kõige kõrgem riikides, kus kõiki on küllaldaselt? Kas mitte sellepärast, et sarnases heaolus on võimalik kõike saavutada, mille järele süda kutsub, kuid siiski leida, et need asjad ei suuda hingejalu kustutada. Mida

Rõõmu, rahu ja hingamist
on Jeesuse kallis nimes,
Tervist, jõudu ja õnnistust
on Jeesuse kallis nimes,
Arm, heldust, mis vaba, prii;
elu, mis igavene.
Kõik, mida vajad ja igatsed,
on Jeesuse kallis nimes.
Jeesus, Jeesus,
Ta on siin ja näitab nüüd sulle teed.
Oh Jeesus, Jeesus,
Ta on kõik, mida vajad just nüüd.
Andestust süüst ja vabadust
on Jeesuse kallis nimes.
Kindel kalju ja varjupaik
on Jeesuse kallis nimes.
Päikese soojust ja armastust,
mõõtmatu õnnistusi
ja mida iganes vajad veel,
on Jeesuse kallis nimes.

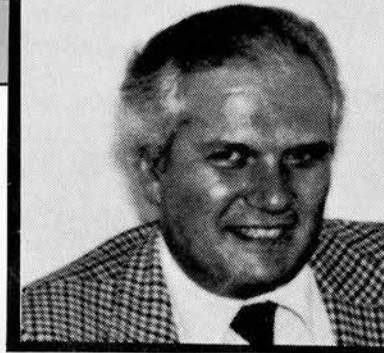
teha, kui oled joonud üleliia, kuid siiski tunned piina kustutamata janus? Mida teha, kui oled kõike omandanud, mille järele oled sirutanud ja suurimas rikkuses koged end puruvaesena? Mida teha, kui kõik oma arvates on tehtud ja midagi pole saavutatud?

Rooma madalas, niiskes vangikongis kolisesid ketid. Vang Paulus liigutas end, et leida pisut mugavama asendi. Ta mõtted liikusid möödunust tuleviku läbi oleviku reaalsusesse. Väljavaated ei ole head — ristiusu vaenlased on vihasemad kui kunagi varem. Ta kirjutab oma usuospradele Filipis: „Ja kuigi minu veri peaks kahjana valatama teie usu ohvri ja jumalateenistuse üle, siiski ma RÕÕMUTSEN ja olen RÕÕMUS ühes teie kõikidega.”

Kui rõõm oleneks rikkusest ja positsioonist, siis oleks apostel Paulus pidanud olema meeleheites. Võiksime ehk rääkida „loobumise rõõmust”, kuid mis on sellestki, kui mõök sähvib su pea kohal? Ei, armas lugeja, apostel Paulus ei ammutanud rõõmu ei rikkusest ega vaesusest. Jeesus ütles: „ühte on tarvis!” Ja seda ühte oli Paulus otsustanud ja valinud — osadust Taeva Jumalaga Tema Poja Jeesuse kaudu. Ristikoguduse vaenajast sai apostel ja misjonär pärast kohtumist Jeesusega.

Nii kaua, kui meie rõõm ja rahuldus on rajatud olukordadele, ei saavuta me mingisugust tasakaalu elus, sest olukorrad aina muutuvad. Kui aga meie rõõm rajaneb osadusele Jumalaga, võime kogeda, et isegi kõige raskemas olukorras hoovab rõõm ja rahu meie sisemusest. Olen viibinud surijate juures, kes vaatamata haigusele ja valule säravad kõige sügavamast rõõmusest oma Isandaga.

Jeesus kutsub sind täna sõnadega: „Tulge minu juurde kõik, kes olete väevatud ja koormatud ja mina annan teile hingamise.

dr. Mart Leesment

Mina Usun

Isilikke mõtteid usu suhtes

Mina olen otsustanud uskuda korra ja mitte kaose sisse.

See usk toob mind Jumala juurde. Kui Jumal alustas taeva ja maailma loomisega, siis oli maakera ilma kujuta mass, kaos. Seadus on Jumala seatud korra täitmine Jumalast antud võimetega.

Meie kodu on korras, aga meil on väikesed lapsed, kes tulevad koolist koju ja varsti on kaos. Peale korra vajavad nad seadust. Lapsed ei ole veendunud, et kord on hädavajalik, aga seadus veenab neid.

Ka Jumalal on seadused, milledest loeme Piiblist, näiteks Matteuse evangeeliumis viiendas peatükis, kus on ka kümme käsku selgitatud ja täiendatud.

Mina olen otsustanud uskuda armastusse.

See on pigemini üks nõue või sisemine vajadus kui ratsionaalne otsus. Keegi meist ei ela tühimikus. Igapäevases elus, TV ja ajakirjanduse kaudu kuuleme iga nädal kümnetest või sadadest vahejuhtumitest inimeste vahel. Nähes sellist „praktilist elu”, tekib nõudmine millegi parema järgi iseendas ja ka teistes.

Tõetruud ühiskonna analüüsi on raske leida. Ühe sellise kirjelduse võime leida Piiblis Pauluse teises kirjas kolmandas peatükis oma kaastöölisele Timoteosele. „Inimesed on siis enesearmastajad, rahaahned,

hooplejad ja ülbed, pilkajad, sõnakuulmatud vanematele ja tänamatud neile, öelad, kangekaelsed, järeleandmatud, vale-tajad, tülitegijad, hoolimatud moraali suhtes, toored, südamed, nende üle irvitajad, kes püüavad head teha. Nad on siis sõprade äraandjad, kergemeelsed, täis puhutud iseendi tähtsusest ja rohkem lõbuarmastajad kui Jumala armastajad. Ära mitte lase end sellistest inimestest mõjutada.”

Kellele meeldivad sellised inimeste-vahelised suhted?

Ühiskond ise peab ju ükskord lagunema selliste patoloogiliste suhete tagajärjel ja tagasi langema dzungli tasemele.

Agas kui ma olen otsustanud teisiti elada, kust ma selleks jõudu saan, et ligimest armastada ühiskonnas, mis suundub kaose poole? Ma ei saa uskuda inimese, mina kaasa arvatud, loomulikkude headusse. Selle asemel tunnetan universaalset kalduvust halva ja kadu poole. Niihästi arusaamine halvast, kui võime vastu tahtmist püüda ligimest armastada, peab tulema väljastpoolt. See toob mind jällegi Jumala juurde.

Jumal pakub meile uussündi ja osadust jumalikust loomusest. Jumal tuleb appi meie nõrkusele. Tema saab meie Isaks, adopteerides meid ja vastu võttes Jeesuses Kristuses. Jumal kasvatab meid välja vanadest halbadest kommetest ja mõtteroobastest Kristuse mõtteviisi suunas.

Ma olen otsustanud uskuda surnute ülestõusmisesse.

Kristlus on rajatud sellele usule. Kui Jeesus Kristus poleks mitte surnute seast üles tõusnud, siis oleksid tema järglased tagasi läinud oma endiste töekspidamiste juurde, pidades Kristust valelikuks ja endid pettemängu ohvreiks. Kristuse õpetus oleks kadunud maa pealt.

See, et Jeesus Kristus tõusis üles surnuist ja ilmus esiteks oma jüngritele ja hiljem enam kui viiesajale järglasele, tegi tõeks kogu Tema õpetuse.

Paulus arutab seda küsimust oma esimeses kirjas Korintose kogudusele viieteistkümnendas peatükis; Kristus on tõesti üles tõusnud surnute seast ja on saanud esimeseks miljonite hulgast, kes ühel päeval saavad uuesti ellu tõusma.

Patt tuli maailma Aadama läbi ja patu kaudu surm. Kõik inimesed on patused ja surevad oma pattudes. Aga kõik, kes on uuestisünni kaudu Kristuse omad, tõusevad üles surnute seast igaveseks eluks, sest Kristus on üles tõusnud ja kui Tema uuesti tagasi tuleb, siis kõik, kes on Tema omad, virguvad jälle uuesti ellu. Seesuguse usu põhjal on loogiline mitte ainult elada kristlikku elu, vaid ka Kristuse ja Tema kuulutuse pärast kannatada nagu tegi Paulus ja ka paljud teised Kristuse järglased läbi aegade.

Mina olen otsustanud uskuda Piiblisse kui Jumala Sõnasse.

Olen Piiblit uurinud 25 aastat. Tihti leian sealt asju, mida mul on raske uskuda ja sageli veel asju, milledest minul on raske aru saada, aga ma ei ole veel leidnud, et Piiblis leidub ebatõde, milles ma oleksin olnud pettunud. Kui on tõde ja tarkust leida maa peal, siis võib seda leida Piiblist. Tõde ei ole alati meeldiv, eriti siis, kui see puudutab minu puudujääke, Jumalast lahus elamist ja vaimulikus pimeduses kõndimist.

Johannes tsiteerib Jeesuse sõnu oma evangeeliumi kaheksandas peatükis: „Mina olen maailma valgus. Kui teie mind järgite, ei kõnni teie ringi pimeduses, sest teie teerada on valgustatud elava valgusega Jeesuses Kristuses.”

Tunnistus... Algas lk. 85

õhtu oli minu jaoks reserveeritud. Kui ma poleks midagi öelnud, poleks tõstnud oma kätt palvesooviga ja läinud koju, poleks keegi võinud aimata, milline võitlus minu sees möllas. Ma siiski ei talitanud nii, ma tundsin, et Jumala Vaim rääkis minu südame vastu, kuna olin tundnud sama kaks nädalat varem. Mulle oli ulatatud raamat Täisevangeelse Ärimeeste Organisatsiooni asutaja Demos Shakariani kohta. See raamat kõneles minu vastu nii tugevalt. Kui seda ühel õhtul hilja lugesin, tundsin tungi voodist välja minna, langeda põlvedele ja paluda Jumalalt andestust. Ma seisin sellele vastu. Järgneva kahe nädala jooksul olin nii häiritud, et ei saanud öösiti magada. Usun, et sündmuste ahelik, mis viis mind selle õhtu otsuses tegemise sisse, oli osa Jumala plaanist minu elus. Kristus oli seisnud minu ukse taga ja koputanud, kuid ma ei pannud seda tähele (Ilm. 3:20). Mind pidi peatatama minu teerajal, et võiksin jääda vaikseks ja kuulatada Jumala häält.

Kui palud Jeesust tulla oma südamesse, annab Ta sulle sisemise rõõmu, rahu ja teadmise, et sinu patt, süü ja kibedus on unustatud sinu Taevase Isa poolt. Sul on siis uus vabadus elada oma elu palju rikalikumalt ja mitte teadmatuse kartuses, mida homme päev võib kaasa tuua, omades õnnelikkust ja rõõmsat südant igaviku lootuses, mida Jeesus Kristus annab.

Võidujooksmine kannatlikkuses

Evald Kiil

Heebreal. 12:1-2.

Eelmises, s.o. Heebrealaste 11. ptk. räägitakse sellest suurest tunnistajate pilvest, kes on olnud usukangelased ja võidujooksjad taevase kutsumise võiduhinna poole, et välja jõuda paremale kodumaale ja Jumala linna. Nende tee oli kannatuste tee, kuid nad valisid selle, et ennemini jumalarahvaga vaeva näha, kui üürikest aega patulõbudes elada. Neid eeskujuks võttes kutsub apostel meidki üles võidujooksmisele, et saavutada võidupärja. Et võitu saavutada, peavad aga jooksjad loobuma kõigest, mis jooksmist takistab. Oleme näinud võidujooksjaid maratoni jooksudel või Olümpia mängudel, kuidas nad ainult kerges spordi ülikonnas jooksevad, et midagi neile takistuseks ei oleks. Sellegipoolest

manitseb apostel ka usu võidujooksjaid loobuma kõigest, mis takistab: „Pangem maha kõik koorem ja nii hõlpsasti takerdav patt.” Söber, kui tahad olla võidujooksja kadumata pärja saavutamiseks, pead kõigest koormast ja patust loobuma.

Pangem tähele, et pearõhk siin võidujooksmist käsitavas salmis on kannatlikkusel. „Jookskem kannatlikkuses võidujooksmist, mis meile määratud, vaadates Jeesusele, kes risti kannatas rõõmu asemel.” Nii siis on usu võidujooksmine risti ja kannatuste tee, nagu Kristuski käis risti teed, kuid ta käis kannatlikkuses. Selle sõna õige mõte on, et vastu pidada kannatusis. Samas kirjas 10:36, ütleb apostel: „Sest kannatlikust läheb teile tarvis, et teie tehes

Usuelu avariil... Algas lk. 84

majanduslikult kindlustatud, kuid kahjuks peab nentima, et usuliselt on paljude elus avariil. Usutera, mis kord südames oli, on maailma tormid röövinud ja laevuke on jooksnud karile. Alustati suure ohinaga uut võimalustes. Hakati otsima uut õnne võõrsil, kuid kas saab inimene leida õnne ilma Jumalata? Väga harva näeme laevu, mis pärast avariid on kasutamiskõlblikud. Maailmas valitsev karm seadus ja meri on siin nõudnud oma osa, kuid iseasi on Jumalaga. Kuigi see on tihti Tema käsi, mis toob raskusi meie eludesse, on siiski Tema see, kes jällegi tõstab inimlapse üles ja hellalt juhatab teda usuteele tagasi.

Kutsudes prohvet Jesaja läbi iisraeli rahvast, ta ütleb: „Tulge nüüd ja seletame (arutame) isekeski. Kuigi teie patud on helepunased, saavad nad lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad need valge villa sarnaseks.” (Jes. 1:18). Selline kutse on ka eesti rahvale. Üks tuntuim lause Jeesuse poolt on: „Tulge minu juurde kõik, kes te olete koormatud ja väevatud ja mina annan teile hingamise (puhkuse)!” (Matt. 11:28).

Piibel, Jumala Sõna on antud inimestele valguseks ja kaardiks eluteel. Ainult seda endale juhiseks valides leiad ka Sina, kaaseestlane, endale rahu südamesse ja igavese elu lootuse.

Jumala tahtmist, saaksite kätte töötuse." Sellele järgneb 11 ptk., kus räägitakse usukangelastest, kes kindlaks jäid kannatustes. Ptk. 12:1 kutsub üles: „Jookskem kannatlikkuses võidujooksmist." 12:2—Vaadates Jeesusele, kes risti kannatas... rõõmu asemel." Ptk. 12:3 ütleb: „Kes niisugust vastuhakkamist enese vastu on saanud kannatada patustelt." Ptk. 12:7, ütleb, et Jumal kohtleb meid kui poegi kannatuste läbi meie kasvatuses. „Et me saaksime osa Tema pühadusest." 12:10b, „Aga pärast toob ta neile, kes sellega on õpetatud (kannatusega), õiguse rahuviilja. 12:11. Kõik need kirjakohtad kutsuvad meid üles kannatustes kannatlikuks jääma, kui usu võidujooksjad ja Jeesusele vaatama, kui meie suurele eeljooksjale — usu alustajale ja täideviijale.

Mõned õpetavad, et kui inimene saab usklikuks, siis tal enam ei ole kannatusi, ega viletsusi. Siis ta ei pruugi enam olla haige, ega vaene. Siis tema elus läheb alati hästi. Siis on ta edukas ja rikas. Selline õpetus on liiga ühekülgne ja ei sobi kokku Uue Testamendi õpetusega. Jeesus ise ütles oma jüngritele: „Maailmas on teil ahistust, aga olge julged, mina olen maailma ära võitnud." Joh. 16:33. Jeesus ei lubanud oma jüngritele liilelist teed, vaid risti teed: „Kui keegi tahab minu järele tulla, siis ta salaku end ning võtku rist enese peale ja järgigu mind." Matt. 16:24. Apostel Paulus ütleb, et „meil mitme viletsuse kaudu tuleb Jumala riiki minna." Apt. 14:22. „Aga kui meie Temaga kannatame, siis me ka Temaga ausse saame." Kannatuste kaudu saab meie usk kui kuld proovitud ja puhastatud. Usu läbi Kristusse muudame kannatused õnnistusteks enesele, kui ka teistele. Sellepärast vaadake Jeesusele!

Kui olin noor usklik ja aastatelt ka noor, nägin unes, et olin oma õega ronimas mööda järsku mäekülge üles-

poole. Püüdsin kõigest väest ja ma sain kiiremini edasi kui öde. Öde seda nähes hüüdis mulle: „Evald, kuidas sa jõuad nii kiiresti edasi, sest tee on nii järsk ja vaevane?" Ma vastasin talle: „Ega ma omast jõust ei suuda, aga vaata ülespoole, sääl on Jeesus meid aitamas." Temale vaadates jõuame kiiremini edasi." Rääkisin nii valjusti, et ärkasin üles. See oli unenägu, mis on meelde jäänud mulle eluks ajaks ja on mind tiivustanud usuteel. Meie omast jõust ei suuda, ent vaadates Jeesusele, võime olla võidujooksjad, kes võiduhinnaks saavutavad kadumatu pärja.

Armsad kaasusklikud, enam kui kunagi varem peame oma pilgud suunama Jeesusele, sest meie elame maailma lõpuajastul. Maailma poliitiline, majanduslik, moraalne ja hingeline olukord on kohutav. Inimsugu seisab oma hävingu äärel. Ühest küljest hävitab rahvaid moraalne langus, igasugu droogide tarvitamine, nälg ja looduse katastroofid, teisest küljest mässud, sõjad ja lõpuks kiiresti lähenev aatomsõda. Inimkonna laostumine igal alal räägib meile kannatusaegadest, mis on tulemas maailma peale. Jeesus ise rääkides sellest ajast, ütleb: „Et ülekohus väga võimust võtab, läheb paljude armastus külmaks, aga kes otsani kannatlikuks jääb, see pääseb." Matt. 24:12. Sellepärast, armas usklik sõber, vaadake Jeesusele! Algtõlkes on öieti selle lause mõiste: Pöörake oma pilgud ära teistelt asjadelt vaatama Jeesusele. Temale vaadates, Teda järgides võime oma võidujooksu joosta kannatlikkuses ja eesmärgi saavutada.

Pühast Vaimust inspireeritud Heebrea raamatu kirjutaja tunneb nagu erilist muret usklike araksjäämise pärast. Sellepärast ta ütleb: „Pidagem kõikumata kinni lootuse tunnistusest!" Ptk. 10:23. „Ärge siis heitke ära oma usujulgust, mis suure palga saab." Ptk. 10:35. „Et te ei vä-

siks, ega läheks araks oma hinges." Ptk. 12:3. „Sellepärast ajage jälle sirgu oma lõdvaksjäänud käed ja halvatud põlved!" Ptk. 12:12.

Tolleaegse algkristliku koguduse araksjäämise hädahoht võis tõusta siin kahest tõsiasiast:

Kristlaste tagakiusust.

Heebrea kiri on arvatavasti kirjutatud Keiser Nero valitsuse lõpupoole. Nero oli Rooma keiser a. 54 - 68 p.Kr. Pärast Rooma linna põlemist, aastal 64 p.Kr. algas üldine kristlaste ja juutide tagakius, sest kristlasi süüdistati Rooma süütamises. (Tegelik süütaja oli aga Nero ise). Eriti said kannatada juudikristlased, kellele Heebrea kiri on kirjutatud. Nad said kannatada kahelt poolt, esiteks Jeesust eitavate juutide poolt, kes olid suured ristiusu vastased, teiseks Rooma valitsuse poolt, kes oli nüüd avalikku tagakiusu alanud. Selles raskes olukorras võisid kristlased araks minna ja sellepärast apostel kinnitab neid sõnadega: „Ärge heitke enesest ära oma julgust, et te ei väsiks, ega läheks araks. Olge kannatlikud ahastuses!"

2. Araksjäämise teine põhjus võis olla ka selles, et Jeesuse jälletulemine viibis. Apostliteaegne kristlik kogudus elas igapäev Issanda taastulemise ootuses. Nad isegi tervitasid üksteist sõnaga „Maranata", see on, Issand tuleb. Oli Issand ju mitmel korral oma jüngritele rääkinud oma jälletulemisest: „Ma lähen teile aset valmistama, ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enese juurde." Joh. 14:2-3. Tema tulekuga pidi kaasas käima ka surnute ülestõusmine ja Messiase rahuvalitsus Taaveti aujärjel. Kuid nüüd oli möödunud juba mitu aastakümme, aga Issand ei olnud veel ilmunud. See võis mõningate usu kõikuma panna. Nagu ka Jeesus tähendamise sõnas

rääkis kümne neitsi loos: „Kui Peigmees viibis, jäid nad kõik uniseks." Sellepärast pidi apostel usklike julgustama ja kinnitama: „Ärge siis heitke ära oma usujulgust, mis suure palga saab, sest veel pisut, pisut aega, siis tuleb see, kes peab tulema ja ei viivitu mitte. Heebr. 10:35-38. Jookskem kannatlikkusega võidujooksmist, mis teile määratud, vaadates Jeesusele, meie usualus-tajale ja täideviijale." Selle usualus-taja või eeljooksja algkeele mõiste on nagu rivi juht või eeljooksja. Nagu sõdurid on kuulekad oma ülemusele ja jälgivad iga ta käsklust, nõnda peavad usuvõitleja silmad olema sihitud Jeesusele ja Teda jälgima usu võidujooksul.

Vaadake Jeesusele kolmelt seisukohalt:

1. Ta on meie usu alustaja ja viimistleja. Ta on alanud head tööd meie sees ja Tema viib selle lõpule. Filipl. 1:6. Pööra ära oma pilgud eneselt ja kõigelt muult ja vaata Jeesusele. Järgi Teda ja õpi Temast.

2. Vaata Jeesusele ja mõtle, mida Ta sinu eest on teinud ja kuidas Ta kannatas kannatlikult ja sai sõnakuulelikuks surmani, pealegi ristisurmani. Filipl. 2:5-8.

3. Vaata Jeesusele, oma ülestõusnud Issandale, kes surma võitis ja on jõudnud võidule ja on istunud Jumala ausuuruse paremale käele taevas. Seal on Ta meie suur Ülempreester ja eestkostja, kes ikka meie eest palub.

Milleks peame olema usu võidujooksjad?

Apostel Paulus räägib oma kirja des neljal korral võidujooksmisest.

Esimene kord: I. Korintose 9:24-27: „Aga iga võidujooksja on kasin kõigis asjus, nemad küll selleks, et saavutada kaduvat parga, aga meie, et saavutada kadumatut parga."

Teine kord: II Timot. 2:5: „Ja kui keegi võitleb, ei saa ta võiduparga kui

ta ei võitle seadusepäraselt."

Kolmas kord: Meie tänane algtekst: Heebrea. 12:1: „Jookskem kannatlikkuses võidujooksmist."

Neljas kord: II Timot. 4:7-8: „Ma olen head võitlemist võidelnud, ma olen oma jooksmise lõpetanud, ma olen usu säilitanud. Nüüd on minule tallele pandud õiguse pärg, mille õige kohtumõistja mulle annab tol päeval, kuid mitte üksi minule, vaid ka kõikidele, kes armastavad Ta il mumist."

Armsad, teie näete, et usu võidujooksja eesmärk on saavutada õiguse närtsimatu pärg ja jõuda välja

igavesele võidule, kus Kristus ise ehib neid valgete riietega ja au-ja õiguse pärjaga. Oh milline au ja austus saab osaks neile, kes on head usuvõitlemist võidelnud ja võidule jõudnud. Jeesus ütleb: „Kes võidab, see riietatakse valgete riietega, ja mina ei kustuta ta nime eluraamatust, ja ma tahan tunnistada ta nime oma Isa ja kõigi ta inglite ees." Ilm. 3:5.

Sellepärast, õed ja vennad, jookskem võidujooksmist kannatlikkusega ja Jumala seadusepäraselt, et saavutaksime närtsimatu õiguse pärja igaveses elus. Aamen.

ESTO 84 KRISTLIKKE ÜRITUSI

Pühapäeval, 8. juulil kell 3 p.l.

JUMALATEENISTUS Emmanueli kirikus, 21 Swanwick Ave.

Esmaspäevast, 9. kuni reedeni 13. juulini kell 9 hommikul

HOMMIKUPALVUS vabakirikute korraldusel, Royal York Hotellis, Library ruumis.

Esmaspäevast, 9. kuni neljapäevani, 12. juulini

JEESUSE FILM (kahe tunniline värvifilm, kõneldud eesti keeles) järgmistel kellaaegadel: 12.00, 2.30 p.l. ja 7.30 õhtul.

Koht: College Park, Market Court Level Store Nr. M37. (Samas majas, kus toimuvad Esto näitused).

Esmaspäeval, 9. ja teisipäeval, 10. juulil kell 6 õhtul

NOORTE KOHVIK Peetri kirikus, 817 Mt. Pleasant Rd.

Reedel, 13. juulil kell 2 p.l.

KRISTLIK PÄRASTLÕUNA Emmanueli kirikus.

Laupäeval, 14. juulil kell 7.30 õhtul

JUMALATEENISTUS Emmanueli kirikus.

Pühapäeval, 15. juulil kell 2 p.l.

ÕKUMEENILINE JUMALATEENISTUS St. Pauli kirikus, 227 Bloor St. E.

Kell 6 õhtul

JUMALATEENISTUS Emmanueli kirikus.